

Sygn. akt I C 34/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Kamila Przeczek
Protokolant: starszy	sekretarz sądowy E. K.

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Rybniku

sprawy z powództwa S. G.

przeciwko D. G.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej D. G. na rzecz powoda S. G. kwotę 8.279,91zł (osiem tysięcy dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 września 2018r. ;
- w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- nakazuje pobrać od S. G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rybniku kwotę 480,00 zł (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty od pozwu;
- zasądza od pozwanej D. G. na rzecz powoda S. G. kwotę 1.459,42 zł (tysiąc złotych czteryście pięćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- wyroki w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 600,00 zł (sześćset złotych).

1.Sygn. akt I C 34/18

a.a.Uzasadnienie

S. G. wniósł o podział majątku wspólnego. W toku postępowania wystąpił dodatkowo z roszczeniem o rozliczenie nakładów poniesionych przez niego z majątku osobistego na majątek wspólny już po rozwodzie.

Uczestniczka postępowania D. G. co do zasady przychyliła się do wniosku o podział majątku wspólnego.

W toku postępowania zainteresowani sprzedali jedyny składnik majątku wspólnego – mieszkanie. W tej sytuacji Sąd postanowieniem z dnia 20 grudnia 2017r. umorzył postępowanie o podział majątku wspólnego, a roszczenie wnioskodawcy o rozliczenie nakładów poniesionych po ustaniu wspólności ustawowej przekazał do rozpoznania w trybie procesowym.

Po ostatecznym sprecyzowaniu S. G. wniósł o zapłatę kwot:

- 6.000 zł tytułem połowy spłaty kredytu hipotecznego,
- 2.500 zł tytułem połowy spłaty zadłużenia wobec spółdzielni,
- 600 zł tytułem połowy opłaty za ogrzewanie mieszkania,
- 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania o podział majątku wspólnego, oraz zasądzenia zwrotu kosztów postępowania.

W odpowiedzi D. G. wniosła o oddalenie powództwa odnośnie spłaty kredytu i zadłużenia wobec spółdzielni, oraz zasądzenia kosztów postępowania.

Podniosła, że powyższe kwestie zostały już przez strony rozliczone po sprzedaniu wspólnego mieszkania. Jednocześnie co do opłaty za ogrzewanie uznała powództwo, a w pozostałym zakresie nie zajęła stanowiska.

Sąd ustalił :

S. G. i D. G. zwarli związek małżeński 7 maja 2005r. (poza sporem)

Państwo G. 22 czerwca 2006r. zawarli z Bankiem (...) S.A. umowę kredytu nr (...) - (...) w wysokości 24.796,75 CHF. (zaświadczenie Banku (...) z 21.11.2014r. k.16)

Wyrokiem z 3 czerwca 2013r. Sygn. akt II Rc 174/13 Sąd Okręgowy w Gliwicach Ósrodek (...) w R. orzekł rozwód stron. Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 25 czerwca 2013r. (doł. do akt akta II Rc 174/13)

Na dzień 3 czerwca 2013r. zadłużenie z tytułu umowy kredytu wynosiło 21.195,40 CHF. Po ustaniu wspólności ustawowej S. G. spłacił wspólny kredyt co do kwoty 10.359,82 zł. (zaświadczenia Banku k.16, 70, 165)

S. G. i D. G. nabyli w trakcie trwania małżeństwa spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...). Strony pokrywały opłaty związane ze wspólnym mieszkaniem nieregularnie. W tej sytuacji powstało zadłużenie, które na dzień 3 marca 2013r. wyniosło 7.815,59 zł i nadal rosło. Powód po rozwodzie pokrywał opłaty związane z mieszkaniem. Dodatkowo odnośnie zadłużenia wobec spółdzielni wszczęto postępowanie egzekucyjne przeciwko stronom. W sumie od 25 czerwca 2013r. do 12 maja 2017r. S. G. zaspokoił spółdzielnię do kwoty 18.213,27 zł. (zaświadczenia Spółdzielni k.17, 69, 141, 178, karta rozliczeniowa k.46-47, zajęcia przez komornika k.48-50, 54, zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego k.51, postanowienia o ustaleniu kosztów k.53, pisma komornika k.139,162)

6 czerwca 2016r. S. G. i D. G. sprzedali spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...). Środki z tej sprzedaży przeznaczone zostały na spłatę zadłużenia wobec banku i spółdzielni. Po spłacie tych zadłużeń pozostała kwota 1.600 zł, którą strony podzieliły się po połowie. (poza sporem)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody uznając je za w pełni wiarygodne, albowiem nie budzą żadnych wątpliwości tworząc zwartą i logiczną całość zgodną z logiką i doświadczeniem życiowym, a żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanej, że strony ustaliły, że po rozwodzie to były mąż będzie zajmować mieszkanie i będzie płacił opłaty z nim związane. Strona pozwana w żaden sposób nie wykazała tej okoliczności (poza przesłuchaniem pozwanej nie powołano jakiegokolwiek dowodu na potwierdzenie tej okoliczności). Biorąc pod natomiast uwagę, że strony były skonfliktowane w chwili rozstania zasady logiki i doświadczenia życiowego przemawiają za tym, że strony niczego ze sobą nie ustaliły odnośnie mieszkania. Powód zajmował je nie dlatego, że tak uzgodnił to z byłą żoną, ale dlatego że to ona rok przed rozwodem wyprowadziła się z tego mieszkania, a on w nim został.

Przy ustaleniach faktycznych Sąd pominął w ogóle postępowanie dowodowe przeprowadzone w toku postępowania o podział majątku wspólnego odnośnie okoliczności, które w niniejszym postępowaniu nie miały już znaczenia.

Sąd zważył :

W myśl art. 45 kro każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Zwrotu dokonuje się przy podziale majątku wspólnego, jednakże sąd może nakazać wcześniejszy zwrot, jeżeli wymaga tego dobro rodziny. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego.

Powyższy przepis dotyczy jednak tylko sytuacji, gdy długi zostały zaspokojone jeszcze w trakcie trwania małżeństwa. Natomiast do długów związanych z majątkiem wspólnym i ciążących na obojgu małżonkach, które zostały spłacone z własnych środków jednego z małżonków po ustaniu wspólności ustawowej art. 45 kro nie ma zastosowania. Podstawą ich rozliczeń stanowi odpowiednio zastosowany art. 207 kc.

W myśl art. 207 kc pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów. W takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną. Przepis art. 43 k.r.o. ustanawia zasadę, że po ustaniu wspólności ustawowej oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku, który był nią objęty.

W świetle powyższych uregulowań roszczenie powoda co zasady uznać należało za zasadne. Jak wynika bowiem z poczynionych przez Sąd ustaleń część zadłużenia wobec spółdzielni i banku powód spłacił samodzielnie, a z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży wspólnego mieszkania rozliczono jedynie istniejące jeszcze wówczas zadłużenia. Pozwana w żaden sposób nie rozliczyła się więc z byłym mężem z wcześniejszych wpłat. Argument, że również dokonywała wpłat (np. na poczet spółdzielni) nie powoduje, że powód nie może żądać rozliczenia. Może on być tylko podstawą do sformułowania stosownego roszczenia przez pozwaną, co jednak w toku tego postępowania nie miało miejsca.

Jeśli chodzi o spłatę zadłużenia wobec spółdzielni to roszczenie powoda należało uznać za w pełni zasadne i w tym zakresie Sąd uwzględnił powództwo w całości.

Z dołączonych dowodów, w szczególności zaświadczenia banku z dnia 3 listopada 2017r. wynika, że S. G. dokonał tytułem spłaty kredytu wpłat w wysokości 10.359,82 zł. Dlatego zasadnym było zasądzenie połowy tej kwoty tj. tylko 5.179.91zł, a nie jak żądał powód 6.000 zł.

Odnośnie opłaty za ogrzewanie pozwana uznała powództwo. Dlatego w tym zakresie Sąd nie prowadził w ogóle postępowania dowodowego.

Ponadto z urzędu w tym zakresie nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

I wreszcie powód żądał jeszcze zwrotu połowy opłaty od wniosku o podział majątku wspólnego. W postanowieniu umarzającym postępowanie o podział majątku zasądzono od uczestniczki D. G. na rzecz S. G. już tę kwotę. Ale przede wszystkim należy uznać, że jest to kwestia kosztów postępowania o podział majątku wspólnego. Roszczenie to nie kwalifikuje się więc w ogóle do rozliczenia go w niniejszym postępowaniu. Dlatego w tym zakresie Sąd powództwo oddalił.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął po myśli art. 100 kpc stosunkowo rozdzielając koszty, albowiem powód ostał się przy swoim roszczeniu w 86%.

W pierwszej kolejności jednak należało zauważyć, że roszczenie powoda – wobec umorzenia postępowania o podział majątku wspólnego – nabrało samodzielnego bytu. Należało więc opłacić pozew co jednak w toku postępowania nie

nastąpiło. Opłata od pozwu wyniosła 480 zł i w orzeczeniu kończącym nakazano ją pobrać na rzecz Skarbu Państwa od pozwanego.

S. G. poniósł więc w sumie koszty w łącznej wysokości 1.697z zł (480 zł tytułem opłaty od pozwu, 1200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego i 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa). Przyjmując, że wygrał w 86% taki też procent z poniesionych przez niego kosztów zasądzono od powódki.